

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 29. Oliverii Galliarum Regis Legati oratio Spiræ declamata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI.

A C. 1542.

§. XXIX.

Oliverii Galliarum Regis Legati oratio Spiræ declamata.

Sleid. l. 14.

p. 455.

Belc. comm.

l. 23. n. 8.

Ad eadem hæc Comitia Galliarum Rex quosdam ablegabat Oratores, quos inter præcipuus erat Franciscus Oliverius, qui in quadam oratione satis prolixa die decima quarta Februarii hæc exposuit: *Benevolentiam sollicitè captare haud volo, cum aliunde Regis mei animum in Germaniæ commoda propensissimum satis agnoscant omnes: Equidem Rex meus Legatos ad Solimanum e vestigio misit, sed eo consilio, ut bellum ab Hungaria propter vicinam Germaniam averteret, si posset; quo enim tempore Ratisbonæ Conventus agebatur, allatus fuit nuntius in Gallias, Turcam maximis cum copiis adventare in Hungariam; verum in Italia capti fuere Regis Oratores a Cæsareo milite, nec satis adhuc est compertum, an necati sint, an vero super sint: qua quidem re violatæ sunt non modo induciæ, sed & jus gentium. . . . Cum autem Rex accepisset, in his Comitibus deliberandum esse de subsidiis in Hungariam mittendis, & de reprimendo furore Turcico, non potuit non animi sui sensum in hac tanta re declarare: quam ob rem si forte prolixior sit sermo futurus, oro, patienter me audiant, nec enim potest brevius res omnis, quæ venit hanc in causam, comprehendi.*

Pri-

Sæcul. XVI.
A.C. 1542.

Primo quidem censeo, potius meliorem exspectandam occasionem, & differendum esse bellum contra Turcas, quoad Orbis Christiani potentia, reconciliatis Principum animis amplificata sit, & majoribus firmata præsidii: nunc vero rationes explicandæ sunt eorum, qui bellum suadent, ac hæc ferme dicunt: non est ferendum, ut Turca Hungariam fortissimum Germanicæ propugnaculum occupet: non est dubitandum de victoria, quia Turca summo scelere ad tantam Imperii molem pervenit, neque etiam est tam invictus, ut plerique putant. Hi tamen, qui id genus alia proferunt, non satis perpendunt, quis sit Germanicæ status, ubi omnia simultatibus & odiis flagrant: considerandum vero est, Turcam esse hostem, quo non sit alius potentior, eumque posse semper novum exercitum, copiasque recentes adducere, cum tamen Germania crebris bellis sit milite exhausta. Cum autem difficile sit Germanis, tantum sustinere bellum, sive id inferant, sive se defendant, hinc res ipsa flagitat, ut civiles Germanicæ simultates atque dissidia componantur: absque concordia enim certe res Imperii non poterunt esse firmæ aut diuturnæ: Romani evaserunt domini rerum non tam viribus & armis, sed eo astu, quo operam dabant, ut, quam gentem imperio suo subicere cogitabant, eam civili dissidio & offensione dividerent, sic quoque Turcæ, tenuis, obscura & barbara natio e Scythiæ

la-

Sæcul. XVI. latebris prorepens nostris crevit diffidiis.
A.C. 1542. *Communis ergo libertatis vindicandæ causa rationes ineundæ sunt concordia, sequenda est doctrina, de qua Ratisbonæ convenit, & amice vivendum, nec ulla deinceps movenda jurgia, neque cogitandum, fore, ut Principibus vel cessantibus vel factione divisæ exteræ nationes in hanc curam incumbant: hæc itaque est Regis mei mens & consilium, unde rogo, ut eam in partem optimam accipiant, atque ab ipso firmam amicitiam & conjunctionem exspectent.*

§. XXX.

Legati oratio a congregatis Principibus indignanter accepta.

Belcar. n. 9.
Pallavic. l. 4.
c. 17. n. 8. **A**ttamen hic Gallici Oratoris sermo haud faventibus auribus fuit exceptus; in hisce enim Comitibus potissimi erant Germani Principes, qui vix non omnes Caroli V. Cæsaris commoda sedulo procurantes Gallis minus favabant: aliunde vero satis omnibus perspectum erat, quod Francisci I. Galliarum Regis consilia eo collimarent, ut Hungaria Turcarum invasionibus diripienda relinqueretur, & sic Cæsar tuendo Imperio intentus Italiæ negotia urgere, atque exercitum illuc ducere haud ultra posset. Insuper Vastius Marchio, postquam Ringonus & Fregosius crudellem in modum a Præsidiario Papiensis urbis